

239.

Rozporządzenie Ministra Spraw
Wewnętrznych

z dnia 24 stycznia 1924 roku

o włączeniu wsi Zimny Zdrój gminy Mazowsze powiatu lipnowskiego do gminy Obrowo tegoż powiatu.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Zimny Zdrój wyłącza się z gminy wiejskiej Mazowsze i włącza do gminy Obrowo.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1924 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

240.

Rozporządzenie Ministra Spraw
Wewnętrznych

z dnia 13 lutego 1924 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku o obywatelstwie Państwa Polskiego oraz rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lutego 1921 r. w przedmiocie wykonania pomienionej ustawy na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 320) otrzymuje następujące brzmienie:

„Władze wymienione w ust. a) poprzedniego artykułu załatwiają wszystkie sprawy, dotyczące obywatelstwa z wyjątkiem wypadków nadania i utraty obywatelstwa zastrzeżonych kompetencji województw i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Województwa, z zastrzeżeniem zawartem w ustępie 1 art. 1 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 395), co do stołecznego miasta Warszawy, załatwiają prośby o nadanie obywatelstwa polskiego.

Nadanie obywatelstwa w wypadkach, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44), tudzież decyzje w sprawach nadania obywatelstwa polskiego na obszarze stoł. m. Warszawy i decyzje w sprawach utraty obywatelstwa polskiego wskutek nabycia obywatelstwa obcego przez formalne nadanie go lub przez przyjęcie urzędu publicznego, albo przez wstąpienie do

służby wojskowej w państwie obcym, z zastrzeżeniem, wynikającym z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 22 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 53, poz. 374) wydaje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, do którego również należy przedkładanie Radzie Ministrów wniosków, zastrzeżonych jej decyzji na zasadzie art. 11 p. 2 wspomnianej ustawy”.

§ 2. Art. 1 al. 10—13 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 95) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 16. Akt nadania obywatelstwa polskiego, jako też wszelkie orzeczenie albo poświadczenie, dotyczące prawa obywatelstwa mogą być z urzędu unieważnione, jeśli się okaże, że okoliczności faktyczne, mające pod względem prawnym znaczenie istotne, o ile służyły władzy za podstawę decyzji, są niezgodne z prawdą.

Z prawa tego korzystać będzie władza zwłaszcza wtenczas, jeśli strona interesowana, albo jej prawny zastępca, przedstawiła świadomie stan faktyczny niezgodnie z rzeczywistością.

Unieważnienie z urzędu ma nastąpić jeśli przepisy ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44) lub przepisy niniejszego rozporządzenia zostały naruszone albo mylnie zastosowane.

Do orzeczenia nieważności powołane jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, o ile chodzi o decyzje jego i województw, województwa zaś o ile chodzi o orzeczenie lub poświadczenie starostw, starostw grodzkich i prezydentów miast, tworzących powiaty miejskie”.

§ 3. Art. 17 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 320) oraz art. 1 al. 14—19 rozporządzenia z dnia 5 lutego 1921 roku (Dz. U. R. P. № 16, poz. 95) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 17. Prawo odwołania się od orzeczeń i zarządzeń władz, orzekających w sprawach obywatelstwa, określa ustawa z dnia 1 sierpnia 1923 roku w sprawie środków prawnych od orzeczeń władz administracyjnych (Dz. U. R. P. № 91, poz. 712)”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

241.

Rozporządzenie Ministra Spraw
Wewnętrznych

z dnia 29 lutego 1924 r.

w przedmiocie zaliczkowego pokrywania kosztów leczenia chorych w szpitalach publicznych.

Na mocy art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie

rozdziálu kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Koszty leczenia chorych w szpitalach publicznych pokrywają zaliczkowo powiatowe związki komunalne, na których obszarze leży gmina stałego miejsca zamieszkania leczonego, a jeżeli miejscem tem jest gmina miejska, wydzielona z powiatowego związku komunalnego, ta gmina miejska.

§ 2. Wypłatę zaliczek, o których mowa w § 1, wymienione związki komunalne powinny uskutecznić na podstawie rachunku przedstawionego przez szpital wraz z aktami, służącymi za podstawę dościągnięcia kosztów leczenia, w ciągu dni 8 po dniu otrzymania rachunku.

Powiatowym związkom komunalnym i miastom, wydzielonym z powiatowego związku komunalnego, służy prawo żądania od obowiązanych do poniesienia kosztów leczenia zwrotu kwot, wypłaconych zaliczkowo.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego i wołyńskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

242.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do obliczenia należności kontrolnej od soli.

Na mocy art. 5 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, zarządza się co następuje:

§ 1. Należność kontrolną określoną w ustępie drugim § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od soli na obszarze województwa poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 96, poz. 763) ustala się na kwotę 0.07 (siedem setnych) franka złotego od tony (1.000 kg.) soli.

§ 2. Obliczona we frankach złotych należność kontrolna płatną będzie w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu zapłaty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

243.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

w przedmiocie reorganizacji urzędów skarbowych na obszarze miasta Wilna.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla obszaru miasta Wilna tworzy się trzy urzędy skarbowe podatków a to: Urząd skarbowy podatków I, Urząd skarbowy podatków II i Urząd skarbowy podatków III, oraz jeden Urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego.

§ 2. Dotychczasowy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych dla miasta Wilna utworzony rozporządzeniem z dnia 11 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 522) znosi się równocześnie, a agendy jego przechodzą według właściwości na utworzone niniejszym rozporządzeniem (§ 1) urzędy skarbowe, których terytorjalny zakres działania oznaczy izba skarbową.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

244.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 6 marca 1924 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

a) na liniach Wilanowskiej i Grójeckiej:
do 6 jednostek taryfowych w kl. III od osoby i kilometra,
„ 9 „ „ „ „ „ II „ „ „ „
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;

b) na linii Jabłonna—Wawer—Karczew:
do 4 jednostek taryfowych w kl. III od osoby i kilometra,
„ 6 „ „ „ „ „ II „ „ „ „
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obo-